

№ 23

1873 март 19, Градец. Писмо от Христо Николчов до В. Д. Стоянов в Шумен

Градец, 19 Март 1873

Любезний Брате! Василе, в Шумен

С настоищото си ида да Ви моля трети път, ако има леснина, моля ви постарайте се за онази жена, за да помолите Негово Високо Превосвященство⁶⁹ за да направи писмо направо до общината ни и да им разясни как ни е дал заклатие²³⁻¹ на речената жена, понеже от такивато пътардия пораждат се големи гюрюлтии²³⁻² и причина дават на омраза. Ние мислим, че човек вместо да кълне, по-добре е да благославя; и то на днешно време, когато [в]сички ми сми болни и гладни от пъстерско²³⁻³ назидание.

Новини в Градец

За сега училището е както го знайте, в него ред е. Общи[те] работи са си в фанетическо цървение. Също Общи[ната] т[а]коже са отказа заедно с народа от Преслав.⁷⁰

Сливен за сега си отбра за митрополит Дядо Серафим⁷¹ и общената телеграфира на Екзархията за берата²³⁻⁴ му и за избиранieto му.

[В] Жеровна училището клани на затваряние по причина от общото несогласие. Както е мода несогласieto ис цяла България и бес повече ви поздравлявами и сми за всегда

Ваши сродници

Хр. Николчов⁶²

НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 215, л. 1. Автограф.

№ 24

1873 март 23, Котел.

Писмо от Димитър Д. Стоянов до В. Д. Стоянов в Браила⁷³

Сладкий мой брате!

Счетох за длъжност майкина и на сестрите от тяхна жалост и мисли и плачове да ти пиша братко. От какво сте заминали само от П[оп] Тодора⁷⁴ що са получили ваше писмо и нищо повече. Они душице неутешно плачат и мислят различно. Аз в сряда отидох за Владичнината²⁴⁻¹ да видя що направиха нашите жеравнини, отидох и у дома, но що да видя братленце, всите ни сестрици почернели поблед[н]ели, щото едва могох да ги позная. А мама Къна сос Ювка полудяла, даже и тръгнала същия ден, в същия час, за Котел да доди при истрашока²⁴⁻² си богохранима да узнае що годе за Вас. Аз, без да губя време земех